

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$30.00, на пів року — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів УНАО 65¢ міс. За кожен зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Китайські проблеми

Одинадцятий Конгрес китайської Комуністичної партії, який, згідно з повідомленнями пресових агентств, відбувався протягом минулого тижня в Пекіні і закінчився проголошенням декларації про деякі зміни в китайській внутрішній і закордонній політиці та формальним закріпленням влади в руках тріумвірату — голови Компартіі Гуа Кун-фенга, міністра оборони Китайської Народної Республіки Ен Чен-інга і недавно реабілітованого заступника прем'єр-міністра за життя Джоу Ен-лая Тенг Гіао-пінга, — можна вважати не тільки переломним, але також історичним, бо Конгрес ККП не тільки проголосив відхід від офіційно досі зобов'язуючої політики революційного радикалізму, пов'язаної з особою покійного Мао Тсе-тунга, і перехід до більш прагматичної політики, проповіданої і здійснюваної прем'єром Джоу Ен-лаєм, але також схвалив остаточно закінчення т. зв. „культурної революції“ в Китаї, яка коштувала китайському народові багато жертв і крові та спричинила розлад у внутрішніх відносинах.

Якщо йдеться про закордонну політику Китайської Народної Республіки, то вона напевно як основно зміниться, головне коли йдеться про відношення Китаю до комуністичної імперії і її теперішніх верховодів, які надіялися на злізання китайського курсу супроти СССР після смерті Мао Тсе-тунга, або боляй на посилення внутрішніх міжусобиць, які, з підтримкою Москви, невтралізували б цей антиросійський курс. Надії не тільки не здійснилися, але Китай, у деяких відношеннях, стосує ще твердіше антиросійську лінію, бо навіть намагається організувати, зокрема на європейському континенті, єдиний антиросійський і антиімперський фронт, оснований на спільних інтересах Європи і Китаю, сильно загрожених союзовою агресивною політикою відкритими військовими акціями. В Китаї також зрозуміли, що „Ахиллевою п'ятою“ СССР є поневолені Московською народи і китайська урядова пропаганда йшла дотримувати відповідно старастається використовувати. Отже, на поправу відносин КНР з СССР поки що немає вигляду. Але натомість, китайці, в намагаючи поправити свою економічну ситуацію і перейти, як це вони самі заявляли, з XX у XXI сторіччя, включно з модернізацією своєї індустрії і забезпеченням армії сучасною зброєю, напевно намагаються шукати прихильників з-за кордону в країнах вільного світу, а в першу чергу з великими індустріальними державами, такими як: ЗСА, Японія, Західна Німеччина, Велика Британія, Франція та інші.

До речі, нові лідери КНР, які після Конгресу знайшлися у більш стабільній позиції, розмовляють цього тижня з чинним представником ЗСА, державним секретарем Сайрумом Венсом, який з численною делегацією прибув до Пекіну, щоб поговорити з новими лідерами КНР. Рішенням НКОСом зв'язки з Китаєм і, діючи в дусі Шанхайської резолюції, яка стала підставою нормалізаційних розмов між обидвома країнами, говорять про конкретні справи. Очевидно, основною перешкодою на шляху дипломатичних зв'язків ЗСА з комуністичним Китаєм являється Тайвань, територію якого пекінські лідери вважають інтегральною частиною Китаю і від цієї настанови не хочуть відступити. Пекін вимагає від уряду ЗСА відтягнення з Тайваню залишеного там персоналу у числі біля 1.000 осіб, зрівняння дипломатичних і всяких інших зв'язків з Національним Китаєм і, очевидно, анулювання оборонного договору підписаного Вашингтоном і урядом Чан Кай-шека в 1954 році. З останньої розмови президента ЗСА з кореспондентами виглядає, що Біллі Дім хотів би за всяку ціну зберегти Тайвань від можливості інвазії червоно-китайської армії на острів, але це може статися тільки ціною якоїсь іншої корисної для КНР концесії ЗСА, наприклад, уделення більшовицької економічної допомоги, відтягнення залишених на Формозі вояків, зрівняння дипломатичних зв'язків з Тайванем тощо.

Невідомо, однак, чи теперішні керівники Китаю навіть якщо б такі пропозиції зі сторони Венса наступили, погодяться на те, йдеться б про справу престижу, а не про самий острів, як частину території. Однак, із оцінкою цієї справи треба зачекати аж до закінчення американсько-китайських переговорів, не виключаючи жадної можливості, тим більше, що китайці роблять зусилля, щоб перетворити КНР в „модерну і сильну соціалістичну країну“, як про це заявив голова Компартіі Гуа Кун-фенг.

Степан Жеңецкий

ПОЛІТИКА „СТРИМУВАННЯ“ ДІЄ ПІСЛЯ 30-ТИ РОКІВ

Як відомо, західні альянти, щоб побороти гітлерівську Німеччину у Другій світовій війні, взяли собі за союзника червону більшовицьку Московію.

Та як тільки ці несприродні союзники, демократичні держави з московськими комуністичними загарбниками, перемогли Гітлера, Москва зразу виявила свій загарибницький імперіалізм і стала по-своєму порядкувати в Європі: в тих усіх країнах, куди зайшла Червона армія, Кремль настановляв уряди своїх вислужених комуністів і творив „народні республіки“. Таким чином не тільки ціла Східна й Південна, але й частина Західної-Німеччини, половина, опинилися під контролею Москви.

Таке поступовання відкинуло очі західним альянтам на їхнього недавнього „союзника“ і вони почали трохи уважливіше приглядатися до загарибницької політики Москви. Коли ж у 1948 р. Москві вдалося при допомозі чеських комуністів захопити під свій вплив ще й Чехословаччину — тоді Захід, а головним чином ЗСА, що стали після Другої світової війни провідником вільного світу — почав стосувати оборонну політику супроти агресивних намірів кремлівських загарибників.

Найперше Вашингтон проголосив супроти Москви т. зв. „політику визволення“, автором якої був давній секретар під час президентури Двайта Айзенгавера, Джон Даллес. Ця політика голосила (на жаль тільки „голосила“, але не діяла), щоб визволити ті 3-підконтролі Москві всі народи, які вона захопила під час і після Другої світової війни, а Советський Союз витиснути до кордонів з-перед Другої світової війни. А це означало, що метою „політики визволення“ було висвободити тільки ті країни, які Москва загарибала під час і після Другої світової війни і настановила там комуністичні режими: Польщу, Румунію, Болгарію, Мадяричину, Східно-Німеччину і (тоді ще залежну від Кремля) Югославію, а також Балтійські держави. Натомість, ця політика не передбачала визволення ті народи, що їх Москва загарибала раніше, зразу після Першої світової війни: України, Грузії, Вірменії і всі інші поневолені нею народи. Отже, насправді, „політика визволення“ не була подумана як повна політика визволення, а тільки на половину: вона проповідувала визволення тільки народів-сателітів і балтійських держав, натомість раніше поневолені народи, мали далі залишатися під кормою Москви.

На жаль, і ця половинчаста „політика визволення“ не могла б стримувати агресії СССР. З цієї дискусії сьогодні можна ствердити наскільки передбачливими були тоді американські політики, які намагалися в тому часі зрозуміти духа москво-советського експансіонізму і знайти спосіб протиставитися йому. Кеннан тоді твердив, (закінчення на ст. 3-ій)

Володимир Мацьків

ПРАВИЛЬНЕ РОЗУМІННЯ ВИХОВАННЯ

(1)

„Дайте мені в руки виховання, а я зміню світ“. Так кричали деякі „реформатори“, які хотіли вшасливити світ своїми новими теоріями. Заохочені такими теоріями Гітлер, Муссоліні, Сталін, Брежнев та всі їм подібні намагалися і далі намагалися перетворити людину на свій лад, зробити з неї робота і сліпого виконавця приказів своїх наставників, вживаючи до цього часто нечеловічеські, а навіть найжорстокіших засобів.

Та так складається, що всі ці „реформатори“ відходять у забуття, не залишаючи по собі ніякого сліду, а світ стається здебільша таким самим, як був. Зміни в характері людини, чи навіть окремої людини проходять дуже повільно. Їх навіть важко завважити, хоча над вихованням працює багато філософів, педагогів та всяких проповідників і провідників.

Хоча першими та найважливішими виховниками дитини є її батьки, то в теперішніх часах ще є багато інших чинників, які беруть активну участь у вихованні молодого покоління. До таких чинників зараховуємо школу, церкву, державу, середовище, серед якого живе дитина, та багато інших, більше чи менше пригожих чинників. Не всі вони в силі завжди виповнити свою роль, як належить, а деякі можуть дати навіть дуже некорисне. Пригадаймо тільки деякі фільми, висвітлювані в кінах, чи телебаченні, неморальну лектуру, принагідних вуличних товаришів і т. п., які дуже часто руйнують те все, що для виховання зробили батьки, школа й церква.

З прикриттю мусимо зазначити, що не всі наші люди розуміють вагу виховання та не всі його однаково інтерпретують. Деякі думають, що вистачить дати дитині їжу, дах над головою, одягу, охорону від небезпек, хвороб і післати до школи.

Правда для дитини це конче, вона бо приходить на світ найбільше немочію із всіх земських створінь і потребує четвертини або й третини цілого свого життя, заки стане доріжною до самостійного життя, але саме піклування за фізичне буття людини, це далеко ще не все. Кожна людина, крім тіла, має щось більше. І тільки те щось робить її справжньою людиною. Людина від наймолодших літ учиться спостерігати та пізнавати своє оточення, починає думати, пробує свої думки висказати відповідними словами, щоб і інші люди її належно зрозуміли. Людина може зберігати в своїй пам'яті пізнані слова, образи та події. Вона потрапить уя-

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагус інж. Лев Якевич

ОРБІТНЕ СУДНО

Одноразовий поїзд братів Райтів (17-го грудня 1903 р.) понад пісковий поїзд, Китті Говк в Північній Кароліні, започаткував мерехтливий простір сагу, що 56 літ пізніше завершилася вичалом людини на Місяці. Ставляючи свій перший крок на поверхні Місяця Ніл Армстронг окреслив його пам'ятними словами: „маленький крок для людини, великий стрибок для людства“. Одним із зен цього стрибка стало орбітне судно (спейс шаттл), завданням якого є скоріша та дешевша комунікація з надземним простором, засіяним рясно штучними сателітами.

Перша успішна спроба цього задуму відбулася в середині серпня ц. р. на летунській базі Едвардс, Каліфорнія, з якої вичалено орбітне судно (орбітер вейкл), на спині літака Боїнг 745. Це судно, а радше простірний ширяк, на домагання „страдальників“ фільмової серії фантазійних фільмів „Стар Трек“, НАСА назвала „Ентерпрайз“.

На висоті 7,230 метрів (24,000 стіп) головний пілот Гейз протав при допомозі експлозійних зарядів сполуку орбітного судна з матірним літаком і він залишився в повітрі на власних силах. По кількох вмілих обертах, пілот спрямував судно на землю, з якою воно зіткнулося приблизно одну годину по вичалі матірнього літака з летунської бази Едвардс. Скорість причалу була 338 км на годину, місце причалу пісковий поїзд висохлого озера Раджерс, недалеко згаданого бази.

Представники НАСА, свідки цього експерименту, були заскочені успішним спробою цього задуму, що на їхню думку зробить справжню революцію в простірній комунікації та дощогочасній методі вичалу штучних сателітів. По переведенні низки дальших експериментів, простірне судно почне свій перший, самостійний поїзд в просторі в березні 1979 р. Цей перший поїзд в просторі відбудеться з ракетної бази Кейп Каневрал, Флориди, за допомогою 2-ох ракет-підсилювачів та окремого збірника з пливким паливом. На висоті 45 км (28миль) ті ракети автоматично відчеплять від судна та спрямують до Атлантичного океану, звідки їх вивольять та, перевіривши потрібні напрями, перевезуть до Кейп Каневрал для дальших поїздів. По закінченні своєї місії орбітне судно спрямує до земської атмосфери, з якої вже як ширяк, воно причалить в летунській базі Едвардс. В часі 2-го поїзду орбітне судно матиме вже вантаж в формі низки інструментів та пристроїв для поїзду зазначених атмосфери, зібрання даних для вичалення геологічних мап, обстеження барви моря та концентрації в ньому алг (морські водорості).

В часі 3-го поїзду буде перевірена дія і справність його механічної руки, що матиме змогу досягти віддалі 15,6 метрів (52 стіп) в довільним напрямі та тримати вклядені в неї предмети механічними пальцями. В 5-ім поїзді інженери НАСА устаткують що руко маленького ракетного, яку вона вмонтує в Простірну Лябораторію (Скай Леб) для збільшення її орбіти. Йдеться про те, що орбіта, по якій вона кружляє довкола землі постійно меншає і зазидить небезпека, що в висліді зтирку з атмосферою, простірня орбіта може згоріти. Заінстальовану ракету механічною рукою НАСА планують запалити з одної зі своїх баз на землі та у висліді отриманого відштовху збільшити меншачую орбіту простірної лябораторії. В майбутніх поїздах в просторі орбітне судно зможе залишитися в просторі 30 днів та запустити в орбіту більшу кількість штучних сателітів. Ця нова метода запуску сателітів в орбіту зменшить б майже на половину дощогочасний кошт вичалу сателітів в просторі при допомозі окремих ракет. Між 1980-1992 рр. НАСА планує виконати 560 поїздів орбітного судна, себто пересічно один поїзд на тиждень.

Кошт запуску в орбіту залежатиме від тягару сателіта та коливатиметься від 3,000 (200 фунтів) дол. до 19 мільйонів доларів (картерований поїзд судна).

Сьогодні ще зарано говорити про колонізацію, чи колонії в просторі, проте не має сумніву, що, якщо, вони стануть дійсністю, то орбітні судна правитимуть в їхньому монтажі визначну роль.

[Продовження буде]

місяців, вже весною (1940 р. — О. Го.) передав З. свій переклад Вінченцові. Адреси не подав, листів не писав. Значно пізніше, під час советсько-німецької війни, в часі відступу советських військ на шій довжині фронту, Вінценц чув його промову через радіо. Була вона високо-патріотична, однак, не мала потоку ненависті чи помсти, чи заклику до нищення „фашистів“. Таким остався в пам'яті Вінченца його добродій, письменник З.

Вінценц в далішому не згадує про якісь свої офіційні зустрічі зі своєюськими представниками, натомість реєструє дуже цікаві спостереження про зустрічі з вояками-прикордонниками, які захопили зимою до них, щоб погрітися чи випити гарячого чаю. Всі, однак, просили, щоб про їх візити нікому не згадувати. Старшини й політруки рідко і з засади (Вінценц уважав, що робили це з огляду на відповідний наказ) ніколи не користувалися з запрошення випити чаю чи кави. Таке неприязне відношення було до Вінченца, і взагалі для місцевого гуцульського населення, чужим. Відносини дещо змінилися, коли політруки й старшини почали відвідувати дім Вінченца частіше і приносили грамофонні платівки, політичну пропаганду, що їх Вінценц вигравав на своєму грамофоні марки Коломбія. Осмілені візитами старшин, почали частіше заходити і звичайні вояки, які в розмовах з Вінченцом хотіли похвалитися здобутим знанням в армії, рецитуючи ряд прізвищ композиторів, учених чи поетів. Вояки були наївні і мало інтелігентні.

В противності до советських вояків, місцеве населення по 40-му році, у великому відстою аналіфабети, мали свідку й подивували пам'ятю до старих традицій, церковних, апокрифічних і легендарних, і не раз для пісень-рецитатій. Вінценц висловлює здогад, що ті довгі зимові місяці, як також літня ізоляція чабанів від людського гурту, загострили їхню пам'ять, а знову зустрічі з людьми приносили їм велику приємність. З приємністю приходили сусіди-гуцули до гостинного дому Вінченца послушати музики з грамофонних платівок.

Не раз приходилось Вінченцові вислухувати найвищих

(закінчення на ст. 3-ій)

Орест Городиский

„ДІАЛОГИ ЗІ СОВЕТАМИ“

(5)

Розмовляли як старі знайомі, перескакуючи з теми на тему. З приємністю заїдали поставлені перед ними перекуски, а чаю випили по кілька чашок.

На даки в будинку колишнього готелю, обгодилися, бо були такі здорово зарослі, і вже в приличному вигляді „товариш К“, запровадив їх до кабінету шефа Обкому, який урядовав у великому кабінеті з 3-ма дверима і в якому панував великий балаган.

Ось як характеризував Вінценц шефа Обкому: „високий, випростуваний мужчина, брутет, з легко сивим волоссям, і з нашим польським прізвищем. Мав вигляд польського вояка, яких зустрічають часом в Україні серед оліої там дрібнішої шляхти“.

Розмова була радше куртуазна. На кінець шеф Обкому заявив Вінченцові, що він потребуватиме його допомоги для „організування літератури“. Вінценц не відмовився від цього, щоб трохи відпочити після тюремних переживань.

Можна собі уявити, які фантастичні думки роїлися в голові Вінченца: зразу вітати на Мадяричину (з чого, однак, зрезигнував, бо родина була шкловито не підготована), чи їхнє звільнення — це факт чи якийсь підступ.

Автом відвезено їх додому. Вдома все було по старому: телефону не забрали, слухали радіомовленя польською мовою з радіовисильні BBC в Лондоні, а вдома, в них перебували навіть колишні польські вояки, які в шкловитому вбранні прямували на Мадяричину.

На родинній нараді першого ж вечора після звільнення стрілялись перекопани родиною, що хоч тепер їм не грозить безпосередньо нічого, то повинні вони якнайскоріше опастити „рай“, який мали нагоду пізнати якраз з темної

сторінки. Перешкодою у виконанні цього пляну було шкловите невідготування до мандрівки, а також несприятлива пора року, бо гори вже були покриті снігом.

Дуже цікавим є розділ „Наші добродії“. До них зарахував Вінценц згаданого „товариша К.“ та письменника З., які, однак, нічого не зробили б, якби не інтервенція дружини Вінченца, яка знала досконало російську мову і російське середовище. Вона одержала велику поміч від молодих українців і жінок, які мали свободніший доступ до советських властей, ніж поляки. По советському боші помічним в інтервенції був агроном, який знав пастирські оповідання Вінченца. Приїхав до Львова, щоб його відвідати, а довідавшись, що Вінценц заарештований, оставив свою записку в Спілці Письменників. Два визначні українські письменники, які приїхали до Львова, познайомилися з тою запискою.

І знову Вінценц добає добре в людині, коли пише, що хоч ті, що інтервенювали, уживали аргументації утилітарно-політичної, в дійсності діяли з мотивів людяності. „Не від сьогодні є знанням, що в закутках тамошньої жорстокості людяності не тільки вегетують, але й напевно віднаються гуманітарні струї“.

Відпочиваючи, роздумував Вінценц над проханням шефа Обкому про „організування літератури“. Головний напрям роздумувань ішов по лінії як від того ухилились.

Поїхавши до Станиславова, щоб відібрати реїту своїх речей, зустрівся з „товаришем К.“, який був все готовий прийти з поміччю потрібному. Тим разом взяв в свою опіку письменника, що писав гуцульським діалектом, Петра Шекерика-Доника, який став предметом шкан з боку підлізайків, свєжеспечених комуністів.

К. нічого не міг порадити Вінченцові в справі організації „літератури“ в Станиславові. Згадав без ентузіазму, що існує якась місцева газетка.

У Львові Вінценц одержав дуже добре лікарське свідоцтво, а усно поширено вістку по Львові, що перебування у в'язниці причинилося до шкловитої руйни його здоров'я.

Вінценц прийшов до висновку, що його приятелі вжили аргумент організування „літератури“, як хитрий

підступ до їхнього звільнення, а після того ніхто вже тою проблемою не цікавився.

В тому часі прибув в Україну знаний літературний діяч З., який найбільше причинився до звільнення Вінченца з тюрми. Вінценц запросив його з відвідинами на село. З. приїхав разом з 8-ма особами. Крім кількох письменників з України, двоє старшин НКВД, був також знаний жидівський поет Бер Гавіц. Прибув також майор Ф. з Обкому. Всі, крім З. і Гавіца, були у військових мундирах. З. запросив Вінченца до Києва, заявляючи, що його книжка про пастухів — це властиво твір український в польській шаті. В скоромному тоні сказав, що як тільки прочитає початок книжки і довідався, що Вінценц перебуває в тюрмі, змісія поїхав до Станиславова, щоб витягнути його з в'язниці.

Хоч розмовляли російською мовою, не вважаючи на те, що всі (крім майора Ф.) були українцями, Вінценц набрав глибокого переконання, що всі вони були українськими патріотами.

Гості подивляли красу природи, рівнож пам'ятник Іванові Франкові, що його власним коштом, на своїй посілості, збудував Вінценц, а на таблиці написав слова І. Франка: „Вірю в силу духа“. Советські гості мали змогу заобсервувати шире й приятельське відношення робітників та селян сусідів до д-р Вінченца. Цим разом також Вінценц, згадуючи про гостей, вирішив двоє молодців з НКВД, які, засівши до чаю, що його подавала служба за старими домашніми формами, зняли з голови свої урядові шапки.

Під час перекуски З., який властиво, на думку Вінченца, виключно в тій справі приїхав, зварнувся до господаря дому з пропозицією, в імєні державного видавництва, дозволити златити переклад його книжки найперше на українську мову, а згодом на російську. Вінценц погодився, застерігаючи за собою право докладної корекції перекладів.

З. був дуже здивований, коли Вінценц відмовився від грошового завдатку за переклади, жартуючи: „Товаришу З., ви ж українець, і знаєте, що „на грошах чорт сидить““.

Це була одинока зустріч Вінченца з З., якому завдячував своє звільнення з тюрми. Після кількох

„ДІАЛОГИ ЗІ СОВЕТАМИ“

(Закінчення зі ст. 2-ої)

питань советських воєнків, як, наприклад, яка культура вважається вищою — польська чи советська, або: чи грамофонні платівки советські є кращої якості ніж польські чи західні.

В зустрічі з гуцулами в домі Вінценців воєнка ЧК їх ігнорували, оберталася плечима, але й гуцули не дуже спішилися з ними нав'язувати ближчі відносини, вважаючи червоноармійців малокультурним елементом. Вінценці дуже високо оцінюють інтелігенцію, традиції та звичаї гуцулів. „Засадничо важко вирішити, хто більше навчився: вони від мене, чи я від них“, а беручи за приклад свого сусіда Петра, каже, що „обізнаність Петра, його знання місцевого рільництва, знання лісу, деревного матеріалу, гір, вод, звичаїв звірят, знання людини і родинних споминів, були більш розлогі, ніж комубудь з ностів освіти могло б снитися“.

Вінценці дуже критично оцінюють советську пропаганду, кажучи, що „мішання метод пропаганди і її змісту з освітою, а навіть паносшення пропаганди, наче хвасту, і загущування нею всього іншого, оставило найприкріше, якщо не відлихаюче, враження“.

Для кращого порівняння, як заборились большевики до уніфікації відносин в Галичині, згадаємо Вінценці часи 1914 р., коли до російської війська зайняли були Львів, а граф Боринський почав своє урядування від арештування митр. графа Шептицького. Зима 1939/40, а також весна 1940 р. позначилися масовими арештами й депортаціями „неналежного“ елементу та акцією паспортизації. Наводить слова якоїсь службовиці в Жаб'ю, яка сказала: „Ах, та Польща! Двадцять років тут існувала і майже ніхто не має паспорту“. Говорячи про „уніфікацію“ шпиталів, Вінценці не може зрозуміти, пощо було арештувати і засилати лікарів поляків і українців, щоб на їх місце спроваджувати недолугих адміністраторів, які, не знаючи місцевих обставин, мали багато клопотів з адміністрацією шпиталів.

Вислідуючи безглузді намагання уніфікаційні, згадаємо Вінценці про один найбільш безглуздий, а саме: наставлення контролерів над чабанами для переорганізування старої карпатської системи випасу худоби в горах, а також для кращої контролю.

Повним завершенням уніфікації мали стати вибори в другій половині березня 1940 р., до підготовки яких змобілізовано дуже часто безграмотних пропагандистів. Вінценці подає цікаві образки з тих виборів. Хоча люди йшли голосувати, то ніякого ентузіазму не було. Дуже багато карток вкидали з перечеркненими прізвищами, а жінки, яким не вдалось почеркати виборчих карток, бідалися, що все пропало, бо тепер напевно чоловіки і хлопці підуть до війська, а вони до колхозів.

У виборчому локалі Вінценці загнав у кут своєю відповіддю молодого енкаведиста, який запитав був, хто він. Гуцулам, присутнім у виборчому локалі то дуже подобалося.

При кінці травня 1940 р. Вінценці з родиною опустив, з болем серця, свою гуцульську садибу, перейшов на Мадяричину. Побував Вінценці „сталінським“ за яким не жалів, „на жаль, позувався і я мого краю (батьківщини)“.

УКРАЇНЬКА СВИТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ
БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.Український Культурний Центр
в Гантері, Н. Й.

Подаємо до відома Шановного Українського
Громадянства, що

в суботу, 27 серпня ц. р., о год. 8-й веч.

відбудеться

ВЕЧІР МОЛОДИХ ТАЛАНТІВ

Виступатимуть: Марта Зелик, Лариса Крупа
і Галина Шевчук.

Програму вестиме Д-р Ігор Соневицький.

Год. 9-та веч.

ВЕЧІРКА ДЛЯ МОЛОДИХ З ТАНЦЯМИ

Грає оркестра „Червона Калина“

Управа Союзу Українсько-Американських Спортивних Товариств
Східних ЗСА

повідомляє усі Молодечі Організації і все Українське Громадянство, що

ЧЕРГОВІ ПЕРШЕНСТВА КОПАНОГО М'ЯЧА
СУАСТ-СХІД 1977

відбудуться

в днях 27 і 28-го серпня 1977 року

на площі Оселі СУМА в Елленвіллі, Н. Й.

- Відкриття турніру в суботу, год. 12 вполудне. Початок змагань год. 1-ша по пол.
- В цюгорічних першенствах беруть участь слідує дружини: СК СУМА „Крилаті“ — Йонкерс, УСВТ „Чорноморська Січ“ — Ньюарк, УСО „Тризуб“ — Філадельфія, УСК Нью Йорк „А“, УСК Нью Йорк „Б“ і Плат.
- В суботу вечором для всіх учасників ТАНЦЮВАЛЬНА ЗАБАВА при звуках оркестри „ТЕМПО“.

Управа СУАСТ-Схід

ЗАКОРДОННА...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

нараду з представниками кількох африканських держав, під час якої представляв новий американсько-британський план щодо переходу влади в Родезію в руки чорної більшості, влади, яка тепер знаходиться в руках білого уряду Іяна Сміта.

Велика частина пресової конференції була присвячена справі Берна Ленса. Президент Картер кількакратно заявляв, що має „повне довір'я“ до свого директора Бюро Управління і Бюджету, покликаючись на те, що минулого тижня контролер валют Джон Гайманн ствердив, що після точної

перевірки дійшов до переконання, що немає достатніх підстав притягати до судової відповідальності Ленса за його особисті фінансові трансакції, зокрема за кількакратні персональні позички в банках, в яких його власний банк „Калтун Фірт Нешінал Бенк“ в Джорджії, мав свої контакти. Президент рівнож заявив, що хоча Ленс не повинен жадного злочину, коли дозволяв членам своєї родини та родинам інших урядовців банку випускати особисті чеки без належного покриття, то вважає, що уряд повинен схвалити точніші напярмні відносно таких трансакцій.

Ще одного українця оскаржують
за здогадні воєнні злочини

Маямі, Флориди. — Департамент справедливості висів судові оскарження проти 69-літнього мешканця Маямі, Федора Федоренка, вимагаючи „групою українських вартівих“ у Треблінці та здогадно власноручно вбив велику кількість жидів, а крім того катував інших. Ф. Федоренко тепер живе в жидівській частині Маямі Біч — пише „Нью Йорк Таймс“.

Газета „Нью Йорк Пост“ інформувала, що Федоренко заперечує всі закиди проти нього, твердячи, що він нікого не вбивав, а сам був в'язнем концтабору, де допомагав при будові бараків. По приїзді до ЗСА він жив і працював у Ватербері, Коннектикат, а в 1976-му р. відійшовши на пенсію, не репродувався до Маямі Біч. Федоренка оскаржують у здогадних воєнних злочинах на підставі свідчення трьох жидів, колишніх в'язнів концтабору в Треблінці, які тепер живуть в Ізраїлі.

Маларська виставка
Ірини Гомотюк Зелик

У неділю 10-го липня ц.р. в просторій театральній залі Союзу, оселі УНСоюзу відбулася маларська виставка Ірини Гомотюк Зелик. Мисткиня виставила біля 20 образів (олії), переважно нових творів, доказуючи цим мистецьким дорічком свою велику працьовитість. Мотиви мисткині різноманітні: Красиви-гірські і морські, квіти, натюрморт, архітектурні об'єкти. Прегарні її нові пейзажі з околиць Союзу і Гантері. На окрему увагу заслуговують її морські красиви і з поберрежжя стейту Мейн. Це щось нового у творчості мисткині. Та навіть у цих бурхливих хви-

лях моря відчувається погідність і ніжність її душі. З архітектурних мотивів замітні її „Замок Св. Ангела“ в Римі (Коліс гробниця римського цисаря Гадриана) і „Церква на Союзіві“. Від останньої виставки мисткиня виказує великий ріст її небуденного таланту. Ірина Гомотюк Зелик це вповні зріла, оригінальна мисткиня, талановита донька Соняшного Поділля, а тепер гордість Коннектикату. Тепер мисткиня підготовляється до виставки в Гарффордському університеті, що відбудеться осінню цього року.

д-р Михайло Снігурович

ПОЛІТИКА „СТРИМУВАННЯ“...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

„що існує тільки чотири обшири в світі — ЗСА, Британія, долина ріки Райну (Західна Німеччина, Франція і Бельгія), Советський Союз і Японія, які здатні на створення потужної мілітарної сили“.

Підкреслюю, — писав він далі, — що тільки один з тих обширів знаходиться під комуністичною контролею. Стверджую, що головним завданням політики стримування буде намагання, щоб жаден з позісталих обширів не попали під комуністичну контролю“.

Оце й було головною метою „політики стримування“ Кеннана: хай Москва вже держить собі загарбані під час і після Другої світової війни країни, аби тільки не посулулася ще далі. Натомість Кеннан уже нічого не згадував, щоб Советський Союз бодай витиснути до кордонів з-перед Другої світової війни. А про те, щоб Москву змусити звільнити всі поневолені раніше народи й згадки не було!

Складалося так, пише американський політичний коментатор Джозеф Гарш, що сьогодні, 30 років пізніше, Советському Союзу не вдалося захопити під свою контролю ні одного з вищезазначених чотирьох обширів. Насправді, сьогодні ЗСА, Британія, долина Рачу і Японія є навіть більше забезпечені від московської загрози, аніж перед 30-ти роками. Ба, що більше, вилонилася ще одна потужна країна, що не є під контролею Москви — це Китай.

Волтер Ліпмен тоді окреслив стратегічне завдання „політики стримування“ іншими словами, але в основному, його висновки були подібні до Кеннанових. Він писав, що це була потуга Червоної армії, а не ідеологія Карла Маркса, яка уможливила Москві по-

ширити її кордони. Тому, твердив він, завданням стратегії Заходу повинно бути — відділити Червону армію від Інтернаціоналу.

І якраз це, що перед 30-ти роками передбачував В. Ліпман — відділення Червоної армії від Інтернаціоналу — стає дійсністю сьогодні. В американському журналі „Ю. С. енд Ворлд Репорт“ з місяця липня ц. р. надрукована стаття п. з. „Нічні привиди Брежнєва“, у якій читаємо: „Із поширюваною шораз більше революції комуністичного світу проти Кремля, виявляється такий факт: Москва не може більше встановлювати свої порядки поза райони, що їх контролює Червона армія. А навіть там (де стаціонує Червона армія) московські ватажки не почувують себе безпечними“. Отже мета В. Ліпмена з-перед 30 років досягнена: Червона армія — відділена від червоного Інтернаціоналу. Щобільше Комуністичний Інтернаціонал розділений на куски.

Перед 30-ти роками Ліпмен і Кеннан заспокоювали Захід перед страхом агресії Москви. Цей страх був постав з того приводу, що Червона армія просулулася в Другій світовій війні з-над Волги до Ельби. (Зрештою, сам Захід в цьому Москві допоміг.—СЖ). Багато західних привідників побоювалися в 1947 р., що вона посулується ще далі.

Кеннан і Ліпмен не погоджувалися у багатьох поглядах відносно того, що треба робити, щоб стримати дальше просування Москви. Але вони погоджувалися в одному важливому пункті, а це: що потуга Москви може бути стримана на безпечній віддалі без ще однієї світової війни.

Отже, як бачимо, „політика стримування“ починає все такі діяти після 30-ох років. А виконавцями її стали не ЗСА, як це планував Кеннан, а комуністичний Китай і „сврокомунізм“. Це ж вони відділили московську Червону армію від червоного Інтернаціоналу і ведуть відкриті політику, осуджуючи дії комуністично-московських імперіалістів.

ЛУНА Й РИТМ
УКРАЇНИ В РОЧЕСТЕРІ

Рочестер, Н.Й. (Б.Г.). — Під такою назвою проходить величава мистецька імпреза в неділю, 23 жовтня 1977 року, що її підготує та фінансово за неї відповідає Українська Фундація Воли в Америці. Великий театр Істмена та його публіка будуть свідками неперерваної української культури. Безконкурентні два хори з Торонто-Канада „Прометей“ і „Діброва“ вже зангажовані. Ідуть пильні пошуки за одним, або двома найкращими танцювальними ансамблями. Друкарську працю виконуватиме відома фірма „Принтинг Методс“ Мірона Бабука. Фундація Воли інформуватиме українське громадянство про дальшу підготовку.

Ділимося сумною вісткою з Рідними і Знайомими, що 16-го липня 1977 р. в Імпірал, Мо. відійшов у Вічність, на 69 році життя, наш Найдорожчий МУЖ, БАТЬКО та ДІДУСЬ

бл. п.

ВАСИЛЬ ШТЕНДЕРА

ПОХОРОН відбувся 18-го липня 1977 року з костела св. Йосифа в Кіммісвік, Мо.

Горем прибиті:

МАРІЯ ШТЕНДЕРА — дружина
ЯРОСЛАВ ШТЕНДЕРА — син
ГАЛИНА ПОРАТО — дочка
та 5 внуки

З сумом повідомляємо Українське Громадянство, що 7-го серпня 1977 року помер на 87-му році життя

бл. п.

Ген. МИКОЛА СТЕЧИШИН

Покійний нар. 19-го грудня 1890 р. в Новосілянці, Херсонщина.

Учасник Визвольних Змагань, голова й член ряду українських організацій.

ПОХОРОН відбувся в середу, 10-го серпня 1977 р., о год. 13:30 на новій дільниці „Вальдфрідріхс-у, Мюнхен, Зах. Німеччина.

Горем прибиті:

син — ВОЛОДИМИР
донька — ОЛЬГА БУЛЬБА
з мужем ІВАНОМ
внуки: ЛЮБОМИР і НАДІЯ

КОЛИ

ПОДОРОЖУЄТЕ:

- АВТОМ власним або чужим
- АВТОБУСОМ
- ПОЇЗДОМ
- ЛІТАКОМ
- КОРАБЛЕМ

всюди і завжди хорошесть Вас

анцидентова
грамотаУКРАЇНСЬКОГО
НАРОДНОГО
СОЮЗУ!

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, та Рідними в Краю, що 23 серпня 1977 р. з Воли Всевишнього відійшла від нас на 77-му році життя

ОЛЕНА МОСЮК

уроджена в Яблоніві, Коломиї, довголітня членка Апостольства Молитви і Марійської Дружини, була жертвеною на різні місійні цілі.

ПАНАХИДА і ПАРАСТАС відбудуться в п'ятницю, 26-го серпня 1977 р., о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Brennan, 858 N. 22nd Street, Philadelphia, Pa.

ПОХОРОН відбудеться в суботу, 27-го серпня 1977 р. з того ж похоронного заведення до церкви св. о. Миколая при 24 і Поплар вулицях, о год. 9-й ранку, а відтак на цвинтарі Факс Чейс.

Горем прибиті:

родина ФУЧКО
та ближчі і дальша Родина в Україні

Ділимося сумною вісткою з усім нашим Членством і Українським Громадством, що 17-го серпня 1977 року у шпиталі в Торонті, Канада, на 60-му році життя померла

бл. п.

ЯРОСЛАВА з ОПАРІВСЬКИХ
БАНДЕРА

вдова по сл. п. Голові Проводу Організації Українських Націоналістів — Степанові Бандері.

Народжена 14-го вересня 1917 року в Синоці, Західна Україна, активна в українському студентському русі 1930-их років у Львові, ч. член ОУН, член Об'єднання Жінок Ліги Визволення України.

Залишила в жалобі доньку Наталку Кудан з чоловіком Андрієм і дітьми в Німеччині, доньку Лесю, сина Андрія з дружиною Марією і дітьми в Торонті та ближчій і дальшій Родині в Україні, Канаді і ЗСА.

ПОХОРОН з церкви св. о. Миколая, 22-го серпня 1977 р. на місцевий цвинтар Парклан.

ВІЧНА ЇЇ ПАМ'ЯТЬ!

Український Визвольний Фронт

Замість квітів на могилу Покійної, просимо складати пожертви на Фонд Визвольної Бороти ім. Степана Бандери.

Спілка Української Молоді Америки

26-ий ВСЕАМЕРИКАНСЬКИЙ
МАНІФЕСТАЦІЙНИЙ ЗДВИГ СУМА

на Оселі СУМА в Елленвіллі, Нью Йорк та
на Оселі СУМА „Хортиця“ в Гантінгтоні, Огайо
в днях 3-го, 4-го і 5-го вересня 1977 року

В програмі:
П'ятниця, веч. — ЗАБАВА з танцями
Субота — Відкриття, спортивні змагання, виступ хору „ЖАЙВОРОНКИ“ з Нью Йорку та інші самодіяльні гуртки.
Веч. — ЗАБАВА з танцями.

Неділя — Служба Божа.
Маніфестаційний здвиг, спортивні змагання, виступ оркестра СУМА з Монреалю та інші самодіяльні мистецькі одиниці.
Веч. — ЗАБАВА з танцями.
Понеділок — Закінчення, дозвілля.

Округи УНСоюзу Стейту Нью Джерзі
НЮАРК, ДЖЕРЗІ СІТІ, ПАССЕЙК
і ПЕРТ АМБОН

— влаштовують —
в неділю, 28-го серпня 1977 року
година 12-та дня

в Українському Селі, Бавнд Брук, Н. Дж.

СТЕЙТОВИЙ ДЕНЬ УНСОЮЗУ

Програма дня: ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ СУМА з ДЖЕРЗІ СІТІ, НАЦІОНАЛЬНІ ТАНЦІ СУМА з КАРТЕРЕТ і ДУТА ОРКЕСТРА ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ ЦЕРКВИ з ЮНЬОН. ВИГРАША ТА РІЗНИ РОЗВАГОВІ НЕСПОДІВАНКИ ДЛЯ МОЛОДИ.

ЗАБАВА при звуках оркестри „ВИШИВКИ“ — В. ХОМУТ

ДО УЧАСТИ ЗАПРОШУЄТЬСЯ
ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО
ТА ЧЛЕНІВ СОЮЗОВЦІВ
УСІХ ДОВЕДОЛИНИХ МІСЦЕВОСТЕЙ
СТЕЙТІВ НЮ ДЖЕРЗІ, НЮ ЙОРКУ
і ПЕНСІЛЬВЕНІ.

Нема то як на Союзівці!

Оселі
Українського
Народного
Союзу
в Кетскільських горах
біля міста Кергонксон, Н. Й.

П'ятниця, 26-го серпня, год. 10-та веч. —
ЗАБАВА

при звуках оркестри „Союзівки“.

27-го і 28-го серпня —
Гуцульський Фестиваль.

Субота, 27-го серпня —
Гуцульський ансамбль „Черемош“
з Філадельфії, Па.
ЗАБАВА — Оркестра Б. Гіряка.

Неділя, 28-го серпня, год. 2:30 по пол. —
Балетна студія Уляни Кунинської-
Шмерековської — Жива картина
„В горах Карпатах“.
Виставка образів Л. Гуцалюка.

- П'ЯТНИЦЯ, 2-го ВЕРЕСНЯ — ЗАБАВА — Оркестра СОЮЗІВКИ.
- СУБОТА, 3-го ВЕРЕСНЯ — ЕДІВАНКО, артист Бродвею і Голівуду. Акомпанює — Т. ГРИНЬКІВ. „ГЕНТІШ НА ВЕСЕЛО“.
- ЗАБАВА — 2 оркестри — „ТЕМПО“ і „РУШНИЧОК“.
- НЕДІЛЯ, 4-го ВЕРЕСНЯ — СВАТАННЯ НА СОЮЗІВЦІ у виконанні ансамблю СОЮЗІВКИ.
- ЗАБАВА — 2 оркестри — „ТЕМПО“ і „РУШНИЧОК“.
- П'ЯТНИЦЯ-ПОНЕДІЛОК, 2-5 ВЕРЕСНЯ — КРАЙОВІ ТЕНІСОВІ І ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ.
- СУБОТА, 17-го ВЕРЕСНЯ — 25-РІЧЧЯ СОЮЗІВКИ. Спеціальна програма — виступи МИСТЦІВ І ТАНЦЮВАЛЬНИЙ АНСАМБЛЬ П. МАРУНЧАКА з Монреалю.
- ВИБІР МИСС СОЮЗІВКИ. Оркестра „РУШНИЧОК“.
- Конференція всіх програм — АНЯ ДИДИК.

ВЕЛИКА ХОЛОДЖЕНА ЗАЛЯ „ВЕСЕЛКИ“
Телефон Союзівки — (914) 626-5641

УКРАЇНЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ
БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДІТЕЙ.

Увага! СТУДЕНТИ Увага!

Чи хочете провести БЕЗПЛАТНО ДВА ПОВНІ
ДНІ у горах Кетскіл на славній оселі
Українського Народного Союзу

„СОЮЗІВКА“

або біля Чикаго, на оселі Української
Кооперативи „Самодопомога“

„РАВНІД ЛЕЙК“

Якщо так, то Вам ТРЕБА:

- Бути у віці між 16 і 23 роками життя;
 - Забезпечитися в УНСОЮЗІ в часі від липня до кінця грудня 1977 р. грамотою життєвого забезпечення на суму щонайменше 5,000 доларів;
 - Згорі заплатити однорічну вкладку.
- Дорогий Студенте! Не прогайуй доброї нагоди забезпечитися в УНСОЮЗІ та ще й до того провести безплатно ДВА ПОВНІ ДНІ на оселі „Союзівка“, чи, як Тобі більш догідно, на оселі „Равнід Лейк“, біля Чикаго. Там матимеш добру нагоду зустріти десятки молодих товаришів і заключити з ними дружбу!

Український Народний Союз
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.

30 Montgomery Street Jersey City, 07303
Tel.: (201) 451-2200, N.Y. Line (212) 227-5250-1

Увага! Гранітні Обеліски Увага!

Вже появилася двомовна
збірка вибраних творів
ВАСИЛЯ СИМОНЕНКА

„ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ“
в українському оригіналі та англійському перекладі
Андрія М. Фр. Чиревського
Книжка ілюстрована мистецькими рисунками
Мотрі Ходинової

144 сторінок. Люксусове видання, на кремовому папері.
Ціна 5.00 дол. з пересилкою.
Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 5%
стейтового податку.

Замовляти: книгарський відділ при „СВОБОДІ“
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07303
Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 5% стейтового податку.

Успіхи нашої молоді

Віктор Онуфрійчук, син
Сильвії та інж. Сергія Онуф-
рійчука з Одубону, Па., був
прийнятий на медичні студії
при Томас Джефферсон уні-
верситеті у Філадельфії, Па.
Зачне медичні студії у верес-
ні цього року.

Віктор, народжений 1958-
го р. в Нью Йорку, закінчив
середню школу, Метактон
Гай Скул, в травні 1976-го
року. Вже наступного червня
вступив з групою вибраних
студентів до Пенсильвенського
стейтового університету в
рамках спеціальної програми
медичних студій, що її склали
спільно Пенсильвенський
стейтовий і Томас Джефферсон
університети. Учасники цієї
програми здобувають докторат
медицини за всього п'ять
років студій, замість як
звичайно вісім років, так
що Вікторові залишається ще
чотири роки до завершення
його мети. Змагання
дистанція на цю програму
було нелегке, бо з кількох
тисяч аплікантів вибирають
різко лише сорок кандидатів.

Віктор є також підпоручником
резерв військового
Летунства ЗСА, яке йому
призначило повну стипендію
на медичні студії.

У середній школі був одним
з передових учнів та був
вибраний до Нешенел Омор
Сосаєті. При Пенсильвенському
стейтовому університеті
протягом студій Віктора
також включили на

Віктор Онуфрійчук

т.зв. почесній листі декана
та вибрали до академічного
товариства Фі Ета Сігма.

Хоча Віктор був зайнятий
наукою в американських
школах, то все ж брав
участь в українському житті.
Він є активним членом
Пласту, а в 76-ім році закін-
чив 12-літні студії україно-
знавства та успішно здав
матуру при „Рідній Школі“
у Філадельфії.

Віктор є членом 422-го
Відділу УНСОЮЗу при прав-
ославній парафії св. Воло-
димира у Філадельфії.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ

УНСОЮЗУ!

Федеральна Кредитова Кооператива
„САМОПОМІЧ“ в НЬО ЙОРКУ

повідомляє:

- Гіпотечні позички (мортгеджі) на одно до чотири родинні домів:
— сплати розкладаємо на 20 до 25 літ;
— 12 літ на інші будинки.
- Користайтеся з наших догідних умовин.
- Набувайте власні домів, замість платити високі чинші.
- Також позички на будову і уліпшення домів — на догідні сплати.
- По ближчі інформації телефонуйте в години урядування: 10-3:00 кожного дня (крім неділі і понеділка), в п'ятницю, також 5-8 веч.

Тел.: (212) 473-7310

Тел.: (201) 246-0549 (Office & residence)
або (201) 469-6288

SOUTH BOUND BROOK
MONUMENT CO.
Власник Ю. Безсоніа

- Авторизовані репрезентанти, виконавці гранітних робіт пам'ятники Тарасові Шевченкові у Вашингтоні.
- Приймаємо замовлення й ставимо гранітні й мармурові пам'ятники, мавзолеї, статуї, різьблені у бронзі, озорні й лані на всіх цвинтарях.

Office and Residence:

Box 445 A, Cedar Grove Rd., Somerset, N.J. 08873
(напроти „Українського Села“, у віддалі 3-ох хвилин
від Церкв-Пам'ятника).
Mailing Address:
127 Main Street, So. Bound Brook, N.J. 08880
P.O. Box 316, So. Bound Brook, N.J. 08880

Клівленд відзначить...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Залю відновлена і придбала нове, модерне устаткування, що напевно спричинить до гарного і святкового настрою.

В програмі святкування заплановано: бенкет, мистецька частина, відзначення найстаріших членів, забава з танцями, привітання тощо.

Ювілейний Комітет сподіється, що українські товариства, організації і все українське громадянство, чисельною участю в тих святкуваннях, вшанують перших організаторів — піонерів, які 75 літ тому поклали перші підвалини під українське організоване життя нашої громади. Вони працювали в дуже несприятливих тодішніх умовах, виявили стійку жертвенність, завзятість і посвятили праця була успішно і корисна, з неї користають всі ті, що прийшли по них і користатимуть ті, які прийдуть колись, тому згадаймо їх, та відзначимо ту світлу дату, що стала початком української історії в цьому місті.

Інформації можна одержати в членів Комітету. Квитки вступу на бенкет і забаву, чи саму забаву, можна набути в секретарів поодиноких Відділів УНС.

Мілена Рудницька
Невидимі
Стигмати

Книжка у твердій темно-бронзовій обгорті із золотими буквами. 552 сторінки із фотографічною документацією. Ціна 15.00 доларів.

SVOBODA
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Мешканців стеїту Нью Джерсі зобов'язує 5% стейтового податку.

РІЗНЕ

ACCORDION & BASSETTI INSTRUCTION
By Exp'd Musician — Musicologist.
Beginners - Advanced, Children - Adults.
All types of music taught.
Call evenings (212) 776-9678

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegion 4-2568

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
McNERNEY BURNADZ
FUNERAL HOME

371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone (201) 772-1880
R. H. Burnadz —
J. J. McNeerney
Funeral Directors
Chapels available through
out the Metropolitan Area.

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE
3555 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 868-2475

191 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: 674-3630

Директор ПОСКИП
СЕНКОВСЬКИЙ

Завідує влаштуванням похоронів в каліфорнії, половежних в кожній районі міста. Похорони по мінімальним цінам.

КАРПАТСЬКИЙ ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ КЛУБ в НЬО ЙОРКУ

влаштує з доручення

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ АМЕРИКИ І КАНАДИ

ТЕНІСОВІ ТА ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

присвячені 25-річчю Оселі УНС СОЮЗІВКИ

в днях 2, 3, 4 та 5-го вересня 1977 року

на кортах „СОЮЗІВКИ“

ТЕНІСОВІ ЗМАГАННЯ

за індивідуальні першості

УКРАЇНСЬКОЇ СПОРТОВОЇ ЦЕНТРАЛІ
АМЕРИКИ І КАНАДИ на рік 1977
І ЗА ЧАШІ

УНСОЮЗУ, „СОЮЗІВКИ“, „СВОБОДИ“
„УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА“
і п-ні М. ЛУШНИК

в поодинокій грі:

ЖІНОЧЕ - ЧОЛОВІК - МОЛ. - СЕНЬОРИВ
(35-44) - СЕНЬОРИВ (45 і 55 р.) ЮНАЧОК-
ЮНАКІВ (18, 16, 14, 12 і нижче р.)

Зголошення до змагань враз із вписовим по \$ 5.00
приймає:

Mr. BONDAN RAK

43-21 49th Street

Long Island City, N. Y. 11104

до 27-го серпня 1977 р. Додаткових зголошень перед початком змагань не приймається, бо зголошення відбуваються на засіданні Комісії напередодні змагань.

ПОРЯДОК ЗМАГАНЬ:

П'ЯТНИЦЯ, 2 вересня — год. 1:00 по пол. на Союзівці: елімінаційна рунда чоловіків. Змагання, які мусять змагатися в цій рунді одержать окреме повідомлення від проводу турніру до середи, 1-го вересня.

СУБОТА, 3 вересня — год. 8:30 рано на Союзівці: 1-ша рунда юначок (всі групи), сеньйорів (35 р. і 45 р.) та жінок. Год. 8:30 рано в Нью Полці: 1-ша рунда чоловіків. Год. 10:30 на Союзівці: 1-ша рунда юнаків (всі групи) год. 10:30 в Нью Полці: турнір переможців. Год. 3:30 по пол. на Союзівці: 1-ша рунда сеньйорів (55 р.)

Час та місце дальших змагань назначить провідник змагань Р. Ракочий ст.

Змагання групи чоловіків, вилісовані до елімінаційної рунди на п'ятницю, які не зможуть приїхати в цей день, як рівнож ті, що відпадут в елімінаціях, можуть змагатися в групі переможців.

З уваги на короткий час турніру та велике число учасників, змагання можуть голоситися тільки до одної конкуренції, яку назначать точно на реєстраційні листки.

У змаганнях можуть брати участь змагуни (-ки), яких Т-ва є членами УСПАК.

РЕЄСТРАЦІЙНИЙ ЛИСТОК — ДЛЯ ТЕНІСУ ТІЛЬКИ
ПРОСИМО ВИЯТИ ТА ВИСЛАТИ РАЗОМ З ОПЛАТОЮ \$5.00.
(Зголошення без вписового не приймається)

1. Ім'я і прізвище:

2. Адреса (по-англійськи):

3. Телефон:

4. Дата народження

5. Конкуренція та група в якій

змагуни хоче брати участь:

6. Клубова приналежність:

Часи виставляти на: KLEK, American Ukrainian Sports Club.

на басейні „СОЮЗІВКИ“

СУБОТА, 3-го ВЕРЕСНЯ 1977

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

за ПЕРШОСТІ УСПАК-у, за майядрівну часу
УНСОЮЗУ у дружньому токуванні
та за медалі і нагороди УНСОЮЗУ

у слідуючих конкуренціях:

Хлопці (8-10 р.) — 25 м довільним
Хлопці (11-12) — 25 м довільним
Юнаки (13-14) — 50 м довільним і 50 м грудним
Юнаки (15-17) — 50 м довільним
50 м грудним
100 м змішаним

Чоловіки — 100 м довільним
100 м грудним
4 x 50 м гілки — довільним
4 x 50 м гілки — змішаним

Дівчата (8-10) — 25 м довільним
Дівчата (11-12) 25 м довільним
Юнаки (13-14) 50 м довільним
Юнаки (15-17) 50 м довільним і 50 м грудним
Жінки — 50 м довільним і 50 м грудним
4 x 25 м гілки довільним

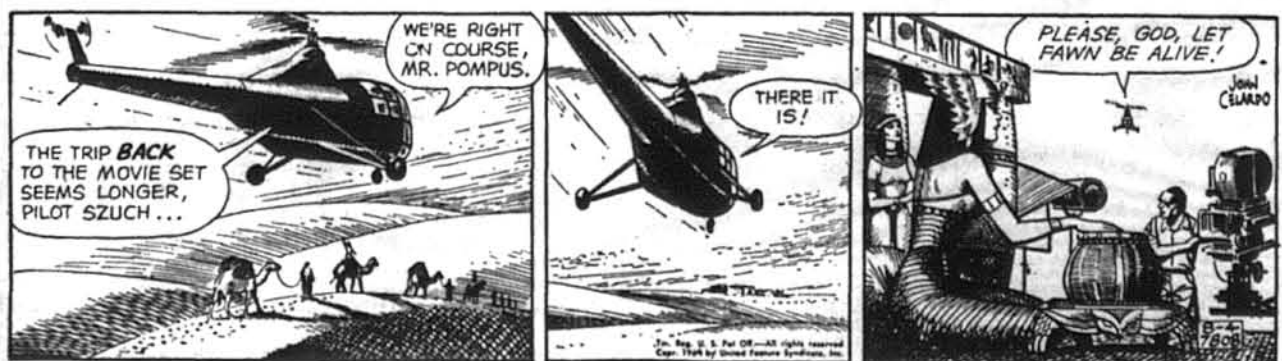
Провідник змагань: ЯРОСЛАВ РУБЕЛЬ

Зголошення до змагань приймається в суботу, 3-го вересня від год. 9:30 рано над басейном Союзівки.

Початок змагань — субота, 3-го вересня 1977 р. 11-та год. рано, фінали по полудні того самого дня.

Вписове \$1.00 від особи.

Змагуни (-ки) можуть брати участь в одній віковій групі (окрім гілки).

Поворот назад до місця
накручення фільму чомусь
выглядає дуже довгим, пі-

лоте Шує...
Милетимо в правильно-
му напрямі, пане Помпусе!

Ось, ми вже на місці!
Благуа, Господи, щоб
Фавн ще була жива!